

মধুবন

“বৰ্তমানৰ এই জীৱনেই ভৱিষ্যতৰ দৰ্পণঃ”

(মধুবন নিবাসীসকলৰ লগত)

আজি বিশ্ব ৰচয়িতা পিতাই নিজৰ মাষ্টৰ ৰচয়িতা সন্তানসকলক চাই আছেহঁক। মাষ্টৰ ৰচয়িতাই নিজৰ ৰচোতাৰ স্মৃতিত কিমানলৈকে স্থিত হৈ থাকে। তোমালোক সকলো ৰচয়িতাৰ বিশেষ প্ৰথম ৰচনা হৈছে এই দেহ। এই দেহ ৰূপী ৰচনাৰ ৰচয়িতা কিমানলৈকে হৈছা? দেহ ৰূপী ৰচনাই কেতিয়াবা নিজৰ ফালে ৰচয়িতাক আকৰ্ষিত কৰি ৰচোতা ভাৱ বিস্মৃতিতো কৰি নিদিয়? মালিক হৈ এই ৰচনাক সেৱাত লগাই থাকানে? যেতিয়াই বিচৰা যি বিচৰা মালিক হৈ কৰিব পাৰানে? প্ৰথমতে এই দেহৰ মালিক হোৱাৰ অভ্যাসেই প্ৰকৃতিৰ মালিক বা বিশ্বৰ মালিক কৰি তুলিব পাৰে। যদি দেহৰ মালিক হোৱাত সম্পূৰ্ণ সফল নহয় তেন্তে বিশ্বৰ মালিক হোৱাৰ ক্ষেত্ৰতো সম্পন্ন হ'ব নোৱাৰে। বৰ্তমান সময়ৰ এই জীৱন ভৱিষ্যতৰ দৰ্পণ হয়। এই দৰ্পণৰ দ্বাৰা নিজৰ ভৱিষ্যত স্পষ্ট ৰূপত চাব পাৰা। প্ৰথমে এই দেহৰ সম্বন্ধ আৰু সংস্কাৰৰ অধিকাৰী হোৱাৰ আধাৰতেই মালিক হোৱাৰ সংস্কাৰ গঢ়ি উঠে। সম্বন্ধত উপৰাম আৰু মৰমৰ ভাৱ উদয় হোৱা - এয়াই মালিক হোৱাৰ চিন। সংস্কাৰত নম্ৰতা আৰু নিৰ্মাণ (সৃষ্টিশীলতা) এই দুয়োটা বিশেষত্ব মালিক হোৱাৰ চিন। তাৰ লগতে সকলো আত্মাৰে সম্পৰ্কত অহা, স্নেহী হোৱা, অন্তৰৰ স্নেহৰ আশীৰ্বাদ অৰ্থাৎ শুভ ভাৱনা সকলোৰে ভিতৰৰ পৰা সেই আত্মাৰ প্ৰতি জাগি উঠে। পৰিচিত্তেই হওক বা অপৰিচিত্তেই হওক, দুৰৈৰ সম্বন্ধ বা সম্পৰ্কৰেই হওঁক কিন্তু যিয়েই দৃষ্টি দিয়ে তেওঁ স্নেহৰ কাৰণে এনেকুৱাই অনুভৱ কৰক যে এওঁ আমাৰ হয়, স্নেহৰ পৰিচয়েৰে আপোন ভাৱৰ অনুভৱ কৰিব। সম্বন্ধ দুৰৈৰ হ'লেও স্নেহ সম্পন্নৰ অনুভৱ কৰিব। বিশ্বৰ মালিক বা দেহৰ মালিক হোৱাৰ অভ্যাসী আত্মাসকলৰ এইটো বিশেষত্বও অনুভৱত আহিব। তেওঁ যাৰেই সম্পৰ্কত আহিব তেওঁৰ সেই বিশেষ আত্মাৰ পৰা দাতা ভাৱৰ অনুভূতি কৰিব। এইটো কাৰো সংকল্পতো উদয় হ'ব নোৱাৰে যে এওঁ লওঁতা হয়। সেই আত্মাৰ পৰা সুখৰ, দাতা ভাৱৰ বা শান্তি, প্ৰেম, আনন্দ, উল্লাস, সহযোগ, সাহস, উৎসাহ, উদ্দীপনা কিবা নহয় কিবা বিশেষত্বৰ দাতা ভাৱৰ অনুভূতি হ'ব। সদায় বিশাল বুদ্ধি আৰু বিশাল অন্তৰৰ, যাক তোমালোকে বহল অন্তৰৰ বুলি কোৱা - এনেকুৱা অনুভূতি হ'ব। এতিয়া এই লক্ষণসমূহৰ পৰা নিজক পৰীক্ষা কৰা যে কি হ'বলৈ গৈ আছে? দৰ্পণতো সকলোৰে লগত আছে? যিমানে নিজেই নিজক জানিব পাৰা সিমানে অন্যই জানিব নোৱাৰে। গতিকে নিজকে জানি লোৱা। ভাল বাৰু।

আজিতো সাক্ষাৎ কৰিব আহিছোঁ। তথাপিও সকলোৱে আহিছে গতিকে বাপদাদায়ে সকলো সন্তানৰ প্ৰতি স্নেহৰ লগত সন্মানো ৰাখিবলগীয়া হয় সেইবাবে বাৰ্তালাপ কৰিলোঁ। মধুবন নিবাসীয়ে নিজৰ অধিকাৰ এৰি নিদিয় তথাপিও সন্মুখত বহি আছা। বহুত কথাৰ পৰা নিচিন্ত হৈ বহি আছা। যিসকল বাহিৰত থাকে তেওঁলোকে তথাপিও পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হয়। উপাৰ্জন কৰা আৰু খোৱা এয়া কম পৰিশ্ৰম নহয়। মধুবনত উপাৰ্জন কৰাৰ চিন্তাতো নাই নহয় জানো। বাপদাদাই জানে প্ৰবৃত্তিত থকাসকলে সহ্যও কৰিব লাগে, পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীনো হ'ব লাগে, ৰাজহংস আৰু বগলীৰ মাজত থাকি নিজৰ উন্নতি কৰি আগবাঢ়ি গৈ আছে কিন্তু তোমালোক বহুত কথাৰ পৰা স্বতঃ উপৰাম হৈ থাকা। আৰামত থাকা, আৰামত খোৱা আৰু আৰামেৰে কৰা। বাহিৰলৈ কৰ্মত যোৱাসকলে দিনত আৰাম কৰে নেকি? ইয়াততো শৰীৰৰো আৰাম আৰু বুদ্ধিৰো আৰাম। গতিকে মধুবন নিবাসীসকলৰ স্থিতি সকলোতকৈ প্ৰথম নম্ৰত হৈ নগ'ল জানো কিয়নো এটাই কাম। ষ্টাডি (অধ্যয়ন) কৰা সেয়াও পিতাই কৰাই আছে। সেৱা কৰা সেয়াও যন্ত্ৰৰ সেৱা। বেহদৰ পিতাৰ বেহদৰ ঘৰ। এটাই কথা, এটাই চিন্তা, দ্বিতীয় একো নাই। ‘মোৰ চেণ্টাৰ’ এয়াও নাই। কেৱল মোৰ দায়িত্ব, এইটো হ'ব নালাগে। মধুবন নিবাসীসকলৰ বহুত কথাত সহজ পুৰুষাৰ্থ আৰু সহজ প্ৰাপ্তি হয়। বাৰু - সকলো মধুবন নিবাসীয়ে গ'ল্ডেন জুবলীৰ প্ৰগাম (সোণালী জয়ন্তীৰ কাৰ্যসূচী) বনাইছা নহয় জানো। ফাংচনৰ (অনুষ্ঠানৰ) নহয়। তাৰ বাবেতো ফোন্ডাৰ্চ আদি ছপোৱা হৈছে। সেয়া হ'ল বিশ্বৰ সেৱাৰ প্ৰতি। নিজৰ প্ৰতি কি প্লেন (পৰিকল্পনা) কৰিছা? নিজৰ ষ্টেজত (মঞ্চত) কি ভূমিকা পালন কৰিব? সেইখন মঞ্চৰতো স্পীকাৰ্চ (বক্তা), প্ৰগামো বনাই লোৱা। নিজৰ ষ্টেজৰ কি প্ৰগাম বনাইছা? ‘চেৰিটি বিগিনচ্ এট হোম’ (দান ঘৰৰ পৰাই আৰম্ভ হয়) - এয়া মধুবন নিবাসীয়ে নহয় জানো। কোনো ফাংচন হ'লে তেতিয়া কি কৰা? (দীপক জ্বলায়) তেন্তে গ'ল্ডেন জুবলীৰ দীপক কোনে জ্বলাব? প্ৰতিটো কথা আৰম্ভ কোনে কৰিব? মধুবন নিবাসীসকলৰ

সাহস আছে, উৎসাহো আছে, বায়ুমণ্ডলো আছে, সকলো সহায় আছে। য'ত সকলোৰে সহযোগ আছে ত'ত সকলো সহজ। কেৱল এটা কাম কৰিব লাগিব। সেইটো কি বাবু?

বাপদাদাই সকলো সন্তানৰ প্ৰতি এইটোৱে শ্ৰেষ্ঠ আশা ৰাখে যে প্ৰত্যেক সন্তানেই পিতাৰ সমান হওঁক। সন্তুষ্ট হৈ থকা আৰু সন্তুষ্ট কৰা এইটোৱে বিশেষত্ব। প্ৰথম মুখ্য কথা হৈছে – নিজক লৈ অৰ্থাৎ নিজৰ পুৰুষাৰ্থক লৈ, নিজৰ স্বভাৱ সংস্কাৰক লৈ, পিতাক আগত ৰাখি সন্তুষ্ট হৈ থকা - এইটো পৰীক্ষা কৰিব লাগে। হয় মই যথা শক্তিৰে সন্তুষ্ট হওঁ, সেয়া বেলেগ কথা। কিন্তু বাস্তৱিক স্বৰূপৰ হিচাপত নিজক লৈ সন্তুষ্ট হোৱা আৰু তাৰ পাচত অন্যক সন্তুষ্ট কৰা - এই সন্তুষ্টতাই হৈছে মহানতা। আনেও যাতে উপলব্ধি কৰে যে এওঁ যথার্থ ৰূপত সন্তুষ্ট আছোঁ। সন্তুষ্টতাত সকলো আহি যায়। নিজেও ডিচ্টাৰ্ব (বিৰক্ত) নোহোৱা আৰু আনকো ডিচ্টাৰ্ব নকৰা, ইয়াকে কোৱা হয় সন্তুষ্টতা। ডিচ্টাৰ্ব কৰোঁতা বহুত থাকিব কিন্তু নিজে বিৰক্ত নহ'বা। জুইৰ তাপৰ পৰা নিজে নিজক কাৰ্শিয়া কৰি চেকু (সুৰক্ষিত) হৈ থাকিব। অন্যক নাচাবা। নিজক চোৱা - মই কি কৰিব লাগে! মই নিমিত্ত হৈ আনক শুভ ভাৱনা আৰু শুভ কামনাৰ সহযোগ দিব লাগে। এইটো হৈছে বিশেষ ধাৰণা ইয়াত সকলো আহি যাব। ইয়াৰতো গ'ল্ডেন জুবিলী পালন কৰিব পাৰা নহয় জানো! নিমিত্ত বুলি মধুবন নিবাসীসকলৰ বাবে কোৱা হয় কিন্তু এয়া সকলোৰে প্ৰতি। 'মোহ জিত'ৰ কাহিনী শুনিছা নহয়। এনেদৰে সন্তুষ্টতাৰ কাহিনী ৰচা। তোমালোকৰ ওচৰত কোনোবা আহি যিমানেই ক্ৰুচ এগজামিন (প্ৰশ্নোত্তেৰেৰে পৰীক্ষা) নকৰক, কিন্তু সকলোৰে মুখেৰে, সকলোৰে মনৰে সন্তুষ্টতাৰ বিশেষত্ব অনুভৱ হওঁক। এওঁতো এনেকুৱা। নহয়। মই কেনেকৈ নিজক গঢ়ি আনক গঢ়ি তোলাঁ। মাত্ৰ এই সৰু কথাটি ষ্টেজত দেখুওৱা। অম্বা!

দাদীসকলৰ লগত :-

বাপদাদাৰ ওচৰত তোমালোক সকলোৰে অন্তৰৰ সংকল্প আহি পায়েই। ইমানবিলাক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্প আছে যেতিয়া সাক্ষাৎ ৰূপতহে হ'বই। প্লেণ (পৰিকল্পনা)তো বহুত ভাল কৰিছা। আৰু এই প্লেণে (পৰিকল্পনা)ই সকলোকে প্লেইন (সৰল) কৰি দিব। গোটেই বিশ্বত বিশেষ আত্মাসকলৰ শক্তিতো এটাই। অন্য ক'তো এনেকুৱা বিশেষ আত্মাসকলৰ সংগঠন নাই। ইয়াত সংগঠনৰ শক্তি বিশেষ হয় সেইবাবে এই সংগঠনৰ প্ৰতি সকলোৰে বিশেষ নজৰ আছে আৰু সকলো কম্পমান হৈ আছে। আসন অস্থিৰ হৈ আছে। আৰু এয়া ৰাজ্যৰ আসন তৈয়াৰ হৈ আছে। ইয়াত গুৰুৰ আসন নাই, সেইবাবে অস্থিৰ নহয়। স্ব ৰাজ্যৰ নতুবা বিশ্ব ৰাজ্যৰ আসন। সকলোৱে অস্থিৰ কৰিবলৈ চেষ্টাও কৰিব কিন্তু সংগঠনৰ শক্তি হৈছে ইয়াৰ বিশেষ সুৰক্ষা। তাত এজন-এজনক পৃথক কৰি ইউনিটিক (একক) ডিচইউনিটি (অনৈক্য) কৰি পাচত অস্থিৰ কৰে। ইয়াত সংগঠনৰ শক্তিৰ কাৰণে অস্থিৰ কৰিব নোৱাৰে। গতিকে এই সংগঠনৰ শক্তিৰ বিশেষত্বক সদায় আগবঢ়াই লৈ গৈ থাকাক। এই সংগঠনেই হৈছে দুৰ্গ, সেইবাবে আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰে। বিজয়তো হৈয়েই আছে, কেৱল ৰিপিট (পুনৰাবৃত্তি) কৰিব লাগে। যিজন ৰিপিট কৰাত পাকৈত হয় তেৱেঁই বিজয়ী হৈ ষ্টেজত প্ৰসিদ্ধ হৈ যায়। সংগঠনৰ শক্তিয়েই বিজয়ৰ বিশেষ আধাৰ স্বৰূপ হয়। এই সংগঠনেই সেৱাৰ বৃদ্ধিত সফলতা প্ৰাপ্ত কৰাইছে। প্ৰতিপালনৰ ৰিটাৰ্ন (প্ৰতিদান) দাদীসকলে ভালকৈ দিছে। সংগঠনৰ শক্তিৰ আধাৰ কি? কেৱল এইটো পাঠ দূচ হৈ যাওঁক যে ৰিগাৰ্ড (সন্মান) দিয়াই হৈছে ৰিগাৰ্ড লোৱা। দিয়া মানেই লোৱা, লোৱাতো লোৱা নহয়। লোৱা অৰ্থাৎ হেৰুওৱা। দিয়া অৰ্থাৎ লোৱা। কোনোবাই দিলেহে মই দিম, এয়া কোনো বিজনেচ (বেপাৰ) নহয়। এয়াতো দাতা হোৱাৰ কথা। দাতাই লৈ উঠি পাচত নিদিয়। তেওঁতো দিয়েই থাকে, সেইবাবে এই সংগঠনৰ সফলতা আছে। কিন্তু এতিয়া থাৰু তৈয়াৰ হৈছে। মালা তৈয়াৰ হোৱা নাই। বৃদ্ধি যদি নহয়েই তেন্তে ৰাজ্য কাৰ ওপৰত কৰিবা। এতিয়াতো বৃদ্ধিৰ লিষ্টত সংখ্যা কম হৈ আছে। 9 লাখেই তৈয়াৰ হোৱা নাই। কোনোবাতো বিধিৰে সাক্ষাৎ কৰিবই নহয় জানো। বিধি চেক্স (পৰিৱৰ্তন) হৈ থাকে। প্ৰথমতে সাক্ষাৎ কৰিলে এতিয়া অব্যক্ত ৰূপত সাক্ষাৎ কৰি আছে। বিধি পৰিৱৰ্তন নহ'ল জানো। আগলৈও বিধি পৰিৱৰ্তন হৈ গৈ থাকিব। বৃদ্ধি অনুযায়ী মিলনৰ বিধিও পৰিৱৰ্তন হৈ থাকিব। অম্বা!

পাটিৰ লগত:-

1- সদায় নিজৰ গুণমূৰ্তৰ দ্বাৰা গুণৰ দান দি থাক। নিৰ্বলীক শক্তিৰ, গুণৰ, জ্ঞানৰ দান দিয়া তেন্তে সদায় মহাদানী আত্মা হৈ যাব। দাতাৰ সন্তান দিয়োতা হোৱা লওঁতা নহয়। যদি ভাবা যে এওঁ এনেকুৱা কৰিলে মই কৰিম - এয়াতো লওঁতা হৈ গ'ল। মই কৰিম, এয়া দিওঁতা হৈ গ'ল। গতিকে লওঁতা নহয়, দেৱতা হোৱা। যি পাইছা সেয়া দি যোৱা। যিমানেই দি যাবা সিমানেই বাঢ়ি গৈ থাকিব। সদায় দেৱী অৰ্থাৎ দিওঁতা অম্বা।

2- শুনোতেতো বহুতেই শুনিছা। অৱশেষত হিচাপ উলিওৱা, শূনাৰ পৰিমাণ কিমান। শূনা আৰু কৰা দুয়োটা একেলগে হয়নে? নে শূনা আৰু কৰাত অন্তৰ হৈ যায়! কিহৰ বাবে শূনা? কৰাৰ বাবেই নহয় জানো। শূনা আৰু কৰা যেতিয়া সমান হৈ যাব তেতিয়া কি হ'ব? সম্পন্ন হৈ যাব। গতিকে প্ৰথমে সম্পূৰ্ণ স্থিতিৰ চেম্পুল (আৰ্হি) কোন হ'ব? প্ৰত্যেকেই এনেকৈ কয় নোকোৱা যে মই হম। এই ক্ষেত্ৰত যিয়ে অৰ্জন কৰে তেৱেঁই অৰ্জন। যিদৰে পিতাই নিজক নিমিত্ত কৰিলে সেইদৰে যি নিমিত্ত হয় তেওঁ অৰ্জন হৈ যায় অৰ্থাৎ আগৰ নম্বৰত আহি যায়। বাৰু - চাম কোন হয়। বাপদাদাইতো সন্তানসকলক চাব বিচাৰে। বছৰ বাগৰি যায়। যিদৰে বছৰ বাগৰি যায় সেইদৰে যি পুৰণা চলন আছে সেয়া সমাপ্ত হৈ যাওঁক। আৰু নতুন উৎসাহ, নতুন সংকল্প সদায় থাকক, গতিকে এয়াই সম্পূৰ্ণতাৰ চিন। এতিয়া পুৰণি সকলো শেষ হ'ল, এতিয়া সকলো নতুন হওঁক।

প্ৰশ্ন

:- পিতাৰ সমীপত অহাৰ আধাৰ কি?

উত্তৰ :- বিশেষত্ব সমূহ। কিবা নহয় কিবা বিশেষত্বই পিতাৰ সমীপত আনিছে। এই বিশেষত্বসমূহ সেৱাৰ দ্বাৰাই বৃদ্ধি প্ৰাপ্ত হয়। যিবোৰ বিশেষত্ব পিতাই দিছে সেই সকলোবোৰ সেৱাত লগোৱা। বিশেষত্বক সাক্ষাৰত আনিলে সেৱাৰ বিষয়টিতো নম্বৰ প্ৰাপ্ত হয়, নিজৰ অনুভৱ আনক শুনোৱা তেতিয়া তেওঁৰো উৎসাহ-উদ্দীপনা বাঢ়িব।

প্ৰশ্ন

:- আত্মিকতাৰ অভাৱ হোৱাৰ কাৰণ কি?

উত্তৰ :- নিজক বা যাৰ সেৱা কৰা তেওঁলোকক আমানত (সম্পত্তি) বুলি নাভাবে। আমানত বুলি ভাবিলে অনাসক্ত হৈ থাকিব আৰু অনাসক্ত হ'লেহে আত্মিকতা আহিব অশ্চা!

প্ৰশ্ন

:- বৰ্তমান সময়ত বিশ্বৰ মেজৰিটি (সংখ্যাগৰিষ্ঠ) আত্মাত কোন দুটা কথাৰ প্ৰৱেশ হৈ আছে?

উত্তৰ :- 1- ভয় আৰু 2- চিন্তা। এই দুয়োটাই বিশেষ ৰূপত সকলোৰে মাজত প্ৰৱেশ হৈ আছে। কিন্তু যিমানেই তেওঁলোক ভয়ত আছে, দুশ্চিন্তাত আছে সিমানেই তোমালোক শুভচিন্তক হোৱা। চিন্তা সলনি হৈ শুভ চিন্তকৰ ভাৱনা স্বৰূপ হৈ গৈছে। ভয়-ভীত হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে সুখৰ গীত গাই আছে। বাপদাদাই এনেকুৱা বেফিকৰ (নিচিন্ত) বাদশ্বাহ (সম্ৰাট)সকলক চাই আছে।

প্ৰশ্ন

:- বৰ্তমান কোনটো চিজিন (সময়) চলি আছে? এনেকুৱা সময়ত তোমালোক সন্তানসকলৰ কৰ্তব্য কি?

উত্তৰ :- বৰ্তমান সময়ত চিজিনেই হৈছে অকাল মৃত্যুৰ। যিদৰে বায়ু, সমুদ্ৰৰ ধুমুহা অকস্মাৎ আহে, তেনেকৈ এই অকাল মৃত্যুৰো ধুমুহাই অকস্মাৎ আৰু বেগেৰে একেলগে অনেকক লৈ যায়। এনেকুৱা সময়ত অকাল মৃত্যু হোৱা আত্মাসকলক, অকালমূৰ্ত হৈ শান্তি আৰু শক্তিৰ সহযোগ দিয়া এয়া হৈছে তোমালোক সন্তানসকলৰ কৰ্তব্য। সদায় শুভচিন্তক হৈ শুভ ভাৱনা, শুভ কামনাৰ মানসিক সেৱাৰ দ্বাৰা সকলোকে সুখ-শান্তি দিয়া। অশ্চা।

বৰদান:

দৃঢ়তাৰ দ্বাৰা অনুৰ্বৰ ভূমিতো ফল উৎপন্ন কৰোঁতা সফলতা স্বৰূপ হোৱা কোনো কথাত সফলতা স্বৰূপ হ'বৰ বাবে দৃঢ়তা আৰু স্নেহৰ সংগঠন লাগে। এই দৃঢ়তাই অনুৰ্বৰ ভূমিতো ফল উৎপন্ন কৰি দিয়ে। যিদৰে আজিকালি বিজ্ঞানীসকলে মৰুভূমি (বালি)তো ফল উৎপন্ন কৰাৰ প্ৰয়াস কৰি আছে সেইদৰে তোমালোকে চাইলেন্সৰ (শান্তিৰ) শক্তিৰ দ্বাৰা স্নেহ ৰূপী পানী দি ফলদায়ক হোৱা। দৃঢ়তাৰ দ্বাৰা নিৰাশাত ভোগাসকলৰ মাজতো আশাৰ দ্বীপক জগাই তুলিব পাৰা কিয়নো সাহস ৰাখিলে পিতাৰ সহায় পোৱা যায়।

স্লোগান: নিজক সদায় প্রভুৰ আমানত (সম্পত্তি) বুলি ভাবি চলিলে কৰ্মত আত্মিকতা আহিব।
!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!